

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

6. Ebrietatis quàm justa sit pœna?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

& sceleris illius rei, & rei ebrietatis, ex qua quid sequeretur scire debuissent.

VI.

Quemadmodum autem è temulentia lites, rixæ, vulnera, blasphemia in Deum, adulteria, homicidia, proditioes urbium & regionum proueniunt, ita par est etiam, in pœnam famem, sitim, sterilitatem, vastationem prouenire. Omnia enim hæc iustissimè respondent, gulæ, crapulæ, & ebrietati. Maximus est in his diuinorum munerum abusus; idcirco non solum æquo iudicio, sed clementi prouidentia subtrahitur à Deo peccantibus materia peccandi, hoc est, cibus, & potus, & opes mortem operaturæ. Si quis triticum neget egenis, & spargat in lutum, ut conculcetur; si quis vinum lassis, debilibus, ægris, afflictis solatium, in cloacam effundat, nemo sanus dubitabit, illum administratione bonorum extemplo dimouendum. Quid igitur de illo in cælesti consistorio iudicabitur, qui dona Dei vertit in venena? nec perdit modò vinum, quod est crimen (dispensator enim est, & ut de omni verbo otioso, sic de omni expensa inutili danda est donatori ratio) sed etiam corpora & animas, egenos ægros, afflictos occidit non succurendo; in super & compotatores; vitam illis accidendo, morbosque agminatim diluuium vini inuchendo: animas denique ipsas, per ebrietatem dæmonibus tradendo. Romano monstro, sed Cæsari indignamur, stagna nataturis ex vino implenti: & Christianum laudabimus vino amicos submergentem? Hunc tam abominabilem creaturæ saluberrimæ abusum, hanc inimicè amicam lasciuiam, omnium sapientum offensione, iam inter magnates pro more cultam, non potest Deus, sine ira, & vindicta intueri. Amos pastor & Propheta, ita in hos tonat:

Amos. 6. 7.

Va qui opulenti estis in Sion, & confiditis in monte Samaria: optimates capita populorum, ingredientiæ pompaticè domum Israel, &c. Qui separati estis in diem malum: & appropinquatis solio iniquitatis. Qui dormitis in lectis eburneis, & lasciuitis in stratis vestris: qui comeditis agnum de grege, & vitulos de medio armenti. Qui canitis ad vocem psalterij: sicut Dauid putauerunt se habere vasa cantici. Bibentes vinum in phialis, & optimo unguento delibuti: & nihil patiebantur super contritione Ioseph. Quapropter nunc migrabunt in capite transmigrantium: & auferetur factio lasciuientium; qui non cessant,

fant, famente populo, & super contritione sua gemente Ioseph, & ob inopiam frumenti aliò transmigrantibus alijs, conuiuia conuiujs connectere; & mensas mensis jungere, vt nullum sit inter prandium & cœnam discrimen, sed cœna prandij tempore principium, prandium autem neque cœnæ hora finem habere videatur.

Nimirum hæc factio hostem, hostis bellum, bellum famem attraxit in multas prouincias; quæ vtinam inopia & modestia feruentur, per lasciuiam perituræ. Hoc est peccatum, quod Germania quidem potissimum, ab alijs gentibus tribuitur, sed non intra Germaniam & finitimas nationes solas continetur, cum etiam Iudæis alijsque populis olim à Prophetis sit obiectum. Vbicumque autem vigeat, non est nisi penuriâ emendabile. Quamuis, an etiam egestate tolli possit, debet dubitari. Spoliati enim, & in potestate hostium positi, nondum animos, non consuetudines antiquas ponunt, sed quoties sese offert occasio, commessantur, & Baccho litant. Proceres aliqui primi vexillum temulentia præferunt, & lymphati vino circumeunt; qui vel hinc maximè culpabiles, quòd non modò potatores legibus & pœnis non coërceant, sed etiam præeant exemplo. Graue enim illis imminet à Deo iudicium, qui cum supplicijs à tanto dedecore subditos deterrere deberent, alios ipsi vltro prouocant ad luxuriæ imitationem. Cum igitur insania potitandi passim pudore careat, leges vicerit, potentes patronos fortiatur, & in palatijs magnorum quorundam satraparum stabuletur, ordinaria gubernatione Reipublicæ tolli non potest. Hinc prouidentia diuina nouas rationes adinuenit, & plures porrò inueniet. Ne pluri- mi vino morerentur, necessitatem sobrietatis intulit ipsis vindemiæ lætitijs. Creuit pretium vini, vt abusus & ebrietas decre- sceret. Absumptæ sunt fruges, nondum absorpta sunt vitia. Tot mala nondum faciebant sobrios; tanta egestas adhuc aluit in- temperantes. Et pauperes quidem de potu minùs querebantur; aqua non deerat populo sitiendi. Sine cibo viuere, naturæ non conueniebat. Qui quia deerat, in escam vrticæ, in panem fufures coquebantur. Hinc morbi, hinc contagio, hinc mortes. Quid ergo? an non & istorum multi has porcorum dapes meruerunt,

K

quando

VII.